

длъги, не се свивать и не мърдагь, както пръстѣ-тѣ на ржцѣ-тѣ.

Птици-тѣ имжть по двѣ нозѣ, а на мѣсто ржцѣ имжть крила. Конь-тѣ, крава-та, котка-та, заекъ-тѣ и много други животни имжть по четири ноги, а ржцѣ нѣмать; на маймуна-та и четири-тѣ члѣна сж ржцѣ. Птици-тѣ зовжть *пернати*; животни-тѣ, които имжть четири ноги, зовжть *четиреноги*, а маймуни-тѣ, *четирержжи*; само човѣкъ-тѣ можемъ да назовемъ *дворжжъ*.

1. На прѣдмѣти-тѣ шаръ-тѣ, голѣмина-та, брой-тѣ и видъ-тѣ распознавамъ съ *зрѣніе-то*; тропане, викъ, шумъ, звѣнтѣніе, думи-тѣ на други човѣци и всякакви други гласове усѣштамъ съ *слухъ-тъ*; джхъ-тѣ на прѣдмѣти-тѣ усѣштамъ съ *обонѣніе-то* си; а вкусъ-тѣ имъ съ *вкусъ-тъ*. Съ *осезаніе-то* познавамъ видъ-тѣ и голѣмина-та на прѣдмѣтъ-тѣ; нѣ, освѣнъ това, съ осезаніе-то познавамъ едно нѣшто, твърдо ли е или меко, тежко ли е или леко, топло ли е или студено, грапаво ли е или гладко.

2. Зрѣніе-то, слухъ-тѣ, обонѣніе-то, вкусъ-тѣ и осезаніе-то наричаме петъ *вънкашни* или *тѣлесни чувства* на човѣкъ-тѣ, за разлика на *вънтрѣшни-тъ* или *душевни* чувства, които сж: тжга, радость, гнѣвъ, любовь, благодарность и др. мн.

3. Азъ гледамъ съ очи-тѣ, слушамъ съ уши-тѣ, душа съ носъ-тѣ, накусвамъ съ езикъ-тѣ, пинамъ съ всичко-то си тѣло, а най-много съ пръстѣ-тѣ; говоржъ съ уста-та, дишамъ съ уста-та и съ носъ-тѣ, ходжъ съ нозѣ-тѣ, работжъ съ ржцѣ-тѣ, жвакамъ съ жби-тѣ, смиламъ храна-та съ водѣница-та. Всякой единъ дѣлъ